

Arrest

nr. 302 639 van 4 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 13 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat N. BOHLALA loco advocaat C. DESENFANS en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Iraakse nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 21 augustus 2020, dient op 21 september 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Daar hij geen gevolg geeft aan de oproeping voor een gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) wordt zijn verzoek om internationale bescherming bij beslissing van 25 november 2021 beëindigd.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 24 januari 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 17 maart 2022 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het CGVS, waar verzoeker gehoord wordt op 1 september 2022.

1.3. Op 10 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die aangetekend worden verstuurd op 12 oktober 2023 en die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak en van Arabische afkomst. U bent geboren op 27 juni 1997 in Nasiriyah, Dhi Qar. U leefde, samen met uw ouders en twee broers en een zus, in Nasiriyah tot uw vertrek uit Irak in september 2018. U bent geboren als moslim maar bent niet praktiserend. U had in Nasiriyah een kledingwinkel.

U bent een man maar bent geboren met vrouwelijke hormonen en had geen mannelijke geslachtsdelen. Toen u ongeveer dertien of veertien jaar oud was voelde u dat u op mannen viel. U speelde seksuele spelletjes met uw buurjongen Am.. Vanaf uw vijftien jaar had u een relatie met Am.. Dat was de enige partner die u ooit heeft gehad en u bent ook nooit verliefd geweest op andere jongens. Enkel enkele vrienden die ook homoseksueel waren wisten over uw seksuele voorkeur en relatie. In september 2018 heeft uw vader u thuis betrapt terwijl u seks had met Am.. Uw vader was woedend en u bent uit het huis weggerend. U bent onmiddellijk naar een vriend gegaan en dezelfde dag is uw broer Ab. naar u toe gekomen met uw paspoort. 's Nachts bent u dan, samen met Am., naar Bagdad gereisd en bent u van Bagdad naar Turkije gevlogen. U werd bedreigd door uw familie en uw stam, in het bijzonder uw neven en uw ooms aan vaderskant. U verbleef ongeveer 3 maanden in Turkije en bent daarna naar Griekenland vertrokken. In Griekenland diende u een verzoek om internationale bescherming in. Uw verzoek om internationale bescherming werd geweigerd en na 10 maanden verliet u Griekenland en trok u naar Albanië. Via Kosovo, Servië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, waar uw vingerafdrukken werden afgenomen, Slovenië, Italië en Frankrijk reisde u uiteindelijk naar België. Uw partner Am. is in Servië achtergebleven en probeert ook naar België te komen. Uw broer Ab. is in 2021 overleden, op het moment dat u in Bosnië en Herzegovina was.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 24 januari 2022.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (kopie), uw nationaliteitsbewijs (kopie) en een medisch attest (kopie) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij een terugkeer naar Irak vreest u vermoord te worden door uw familie of stam omwille van uw seksuele geaardheid.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielerelaas.

U verklaarde slechts één relatie te hebben gehad, met name met Am., en door die relatie bent u te weten gekomen dat u homoseksueel bent. U bent nooit op iemand anders verliefd geweest. U gaf duidelijk aan dat die specifieke relatie met Am. onlosmakelijk verbonden is met de ontdekking van uw geaardheid. Het

is door samen te zijn met Am. en door samen seksuele spelletjes te spelen dat u ontdekt heeft dat u homoseksueel bent (H., CGVS, 01.09.2022, p. 7-9). Bijgevolg kan redelijkerwijze verwacht worden dat u duidelijke, gedetailleerde, spontane en consistente verklaringen kan afleggen over uw relatie met Am. en over de ontdekking van uw geaardheid, quod non in casu. Ten eerste weet u niet direct de verjaardag van uw partner Am. aan te geven (H., CGVS, 01.09.2022, p. 12-13). Dit is wel heel opvallend en weinig doorleefd. Gezien het gaat om de enige liefde in uw leven en gezien u uw partner al vanaf heel jonge leeftijd kent (H., CGVS, 01.09.2022, p. 8) mag men toch verwachten dat u die verjaardag zonder aarzelen zou kunnen weergeven. Ten tweede bent u vaag over het begin van uw relatie met Am.. U verklaarde eerst dat u 15 jaar oud was toen u een relatie had met Am. (H., CGVS, 01.09.2022, p. 7), om dan later op een expliciete vraag te antwoorden dat u een relatie heeft met Am. sedert u 13 jaar oud was (H., CGVS, 01.09.2022, p. 9). We mogen niettemin toch wel verwachten dat u het begin van uw relatie consistent zou kunnen duiden. Ten derde bent u tegenstrijdig over het aantal personen dat op de hoogte was van uw seksuele geaardheid. Zo verklaarde u op het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS op 1 september 2022 dat u naast Am. vier of vijf personen heeft verteld over uw seksuele geaardheid (H., CGVS, 01.09.2022, p. 11 en p. 15). Op het tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS op 25 november 2022 daarentegen verklaarde u dan weer dat enkel uw moeder en twee andere personen op de hoogte waren van uw geaardheid (H., CGVS, 25.11.2022, p. 10-11). Het feit dat we moeten vaststellen dat u tegenstrijdig bent over het aantal personen dat wist over uw seksuele geaardheid is gezien de situatie in Irak omtrent de niet-aanvaarding van homoseksuele personen en uw verklaringen dat u uw geaardheid bewust verborgen hield (H., CGVS, 01.09.2022, p. 10) wel heel opmerkelijk. Deze verklaringen raken ook de kern van uw homoseksuele leven in Irak en uw asielrelaas gezien net door het bekend worden van uw seksuele geaardheid alle problemen voor u zijn begonnen. Het is daardoor nog minder te begrijpen dat u er niet in slaagt consistente verklaringen af te leggen over hoeveel personen op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid. Ten vierde is het opvallend dat u niet op de hoogte bent van ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Nasiriyah (H., CGVS, 25.11.2022, p. 11) gezien u wel degelijk andere homo's kende in de stad (H., CGVS, 01.09.2022, p. 11). In die context mogen we toch wel verwachten dat u hier iets over kan vertellen. Ten vijfde legde u toch wel zeer volatiele verklaringen af over waar en hoe vaak u en uw partner Am. seksuele gemeenschap zouden hebben gehad. Zo verklaarde u op het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u één keer seks had in uw ouderlijk huis met Am. (H., CGVS, 01.09.2022, p. 14). Op het tweede persoonlijk onderhoud beweerde u dan weer dat u vaak seksuele betrekkingen had in uw ouderlijk huis en meer dan tien keer (H., CGVS, 25.11.2022, p. 7). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat het één keer in huis was en de andere keren op het dak van het huis (H., CGVS, 25.11.2022, p. 8). Deze uitleg kan echter niet overtuigen gezien u op het tweede persoonlijk onderhoud eerst verklaarde dat u en Am. werden betrap in uw ouderlijk huis, op dezelfde plaats, op het dak (H., CGVS, 25.11.2022, p. 7), om dan verder in het persoonlijk onderhoud te beweren dat u werd betrap in uw ouderlijk huis, in de ruimte waar jullie mensen verwelkomen, zoals een 'living room', wat uiteraard tegenstrijdig is. U werd hiermee geconfronteerd en verklaarde enkel dat u betrap werd in een kamer en u kon de inconsistentie met wat u eerder verklaarde niet uitleggen (H., CGVS, 25.11.2022, p. 8). Gezien u slechts één relatie had en met één persoon seksuele betrekkingen had mogen we niettemin toch verwachten dat u meer eenduidige verklaringen zou kunnen afleggen over waar en hoe vaak u ongeveer seks had, zeker gezien alles in het geheim diende te gebeuren. Ten zesde dienen we er u op te wijzen dat u er niet in slaagt medisch te laten vaststellen dat u geen of een kleine penis heeft. Nochtans brengt u dat zelf in verband met uw homoseksualiteit (H., CGVS, 01.09.2022, p. 6-7). In dit geval mogen we dan toch redelijkerwijze verwachten dat u dat medisch kan documenteren. U heeft na het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS weliswaar een doktersbriefje doorgestuurd waarbij de dokter neerschreef dat hij op basis van uw verklaringen rapporteert dat u een homoseksueel gedrag zou hebben, wat uiteraard niet aantoonde dat u geen of een kleine penis zou hebben. Bovenstaande vaststellingen ondermijnen, alles samen genomen, dan ook volledig de geloofwaardigheid van uw geaardheid en uw relatie.

U verklaarde dat het betrap worden door uw vader terwijl u seksuele betrekkingen had met Am., de uiteindelijke oorzaak is die aan de basis ligt van uw vertrek (H., CGVS, 01.09.2022, p. 6-7). Gezien er slechts één incident aan de basis ligt van uw vertrek mogen we dan ook redelijkerwijze verwachten dat u hier gedetailleerde en consistente verklaringen over kan afleggen, quod non in casu. Ten eerste verklaarde u op het eerste persoonlijk onderhoud dat uw vader, nadat hij u en Am. had betrap, u heeft gezegd dat hij u zou neerschieten en uw vader is zijn geweer gaan halen (H., CGVS, 01.09.2022, p. 16). Het is dan ook zeer verwonderlijk dat u over dit toch belangrijke feit op het tweede persoonlijk onderhoud niets meer weet. U verklaarde enkel dat uw vader begon te roepen en dan hij dan het huis binnenging en u en Am. weglieden. Zelfs wanneer u geconfronteerd werd met wat u had gezegd in het kader van uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u niets meer over een geweer of een ander vuurwapen (H., CGVS, 25.11.2022, p. 15). Deze vaststelling brengt de geloofwaardigheid van het enige incident dat u heeft vermeld toch wel ernstig in het gedrang. Ten tweede weet u helemaal niet op welke dag u en uw

vriend Am. werden betrappt door uw vader. U weet enkel dat het begin september 2018 was. U verklaarde in dit verband, omtrent uw onwetendheid over de specifieke datum, dat u niet schrijft en niet leest en u niets weet over data (H., CGVS, 25.11.2022, p. 14). Deze uitleg kan echter niet weerhouden worden als verschoning waarom u de enige datum die er echt toe doet in uw asielrelaas niet kan weergeven. U verklaarde bij DVZ immers helemaal niet een analfabeet te zijn. Meer nog, u verklaarde in het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u het onderwijs tot het tweede leerjaar van de basisschool heeft gevolgd (H., CGVS, 01.09.2022, p. 4) en bij DVZ verklaarde u zelfs dat u tot de zesde graad naar school bent gegaan (DVZ-verklaring, vraag 11). U kan bovendien ook duidelijk uw handtekening zetten (zie documenten in het administratief dossier) en het incident met uw vader deed zich voor, een of twee dagen voor uw vertrek uit Irak (H., CGVS, 01.09.2022, p. 6-7), wat het toch veel makkelijker maakt om het incident preciezer te situeren in de tijd. Ten derde verklaarde u op het tweede persoonlijk onderhoud expliciet dat uw ooms u hebben gebeld en bedreigd wanneer ze op de hoogte waren van uw seksuele geaardheid (H., CGVS, 25.11.2022, p. 15-16). Nochtans beweerde u op het eerste persoonlijk onderhoud dat uw ooms u slechts onrechtstreeks hebben bedreigd, u niet zelf hadden gesproken maar wel uw neven (H., CGVS, 01.09.2022, p. 17-18). Terwijl de ongeloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid en uw relatie hoger werd beargumenteerd doen de laatste drie vaststellingen ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas zelf.

Tot slot blijkt dat u ten aanzien van de Kroatische asielinstanties, bij wie u wel degelijk een verzoek om internationale bescherming indiende (zie document van het ministerie van binnenlandse zaken van de republiek Kroatië, met vertaling in het Nederlands; zie documenten in het administratief dossier), en ten aanzien van de Belgische asielinstanties totaal verschillende verhalen heeft verteld over de redenen van uw vertrek uit Irak. In Kroatië heeft u verklaard dat u werd opgeroepen door de milities om (als soenniet) te strijden tegen IS, een maand voor uw vertrek uit Irak en dit terwijl u dat volledig onvermeld liet voor de DVZ en het CGVS. In Kroatië verklaarde u aan de andere kant dan weer niets over uw vermeende homoseksualiteit en uw relatie met Am. en het specifieke incident met uw vader die u heeft betrappt met Am.. Hoewel het CGVS in specifieke gevallen wel degelijk begrip kan opbrengen voor een zekere schroom waardoor de homoseksualiteit niet direct zou vermeld worden bij een eerste verzoek om internationale bescherming in de EU door sommige verzoekers en het ook enigszins begrijpelijk kan zijn dat u een valse naam en een valse geboortedatum heeft opgegeven in het kader van het Dublin-onderzoek, kan het CGVS echter niet anders dan vaststellen dat u over nog heel wat andere aspecten andere verklaringen heeft afgelegd in Kroatië. Zo vertelde u in Kroatië onder meer dat u in Mosul ben geboren en woonde en niet in Nasiriyah. U verklaarde in Kroatië ook dat u uit Irak vertrokken bent in de lente van 2018 en niet in september 2018, zoals u voor de Belgische asielinstanties beweerde. U was ook tegenstrijdig over het aantal broers en zussen die u heeft. U beweerde in Kroatië dat uw vader was overleden in 2008. U verklaarde in Kroatië verder ook dat u illegaal uit Irak was gevlucht, zonder paspoort, wat ook tegenstrijdig is met wat u in België heeft verklaard, waar u stelde dat u met uw paspoort naar Turkije bent gereisd (zie documenten in het administratief dossier). We kunnen niet anders dan concluderen dat er niet valt in te zien waarom u ook over, onder meer die aspecten van uw verhaal die hier werden opgesomd maar dat zijn zeker niet de enige aspecten, andere verklaringen heeft afgelegd. Deze vaststellingen doen het CGVS dan ook heel ernstig twijfelen aan uw algemene geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen in België over wie u bent, uit welke context u komt en waarom u uit Irak bent vertrokken.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg ook niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op [https:// www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html](https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html) of <https://www.refworld.org>), en de **EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022** (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers in gevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamst doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat in 2022 en begin 2023 op een vergelijkbaar pijl bleef met het jaar daarvoor. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers.

De sjiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers

vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling, die een volledig jaar had geduurd, kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. De terugtrekking van de Amerikaanse grondtroepen was tegen eind 2021 afgerond, maar dit betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Dhi Qar te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Dhi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie de **COI Focus Irak – Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update)**, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het **EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de Iraakse autoriteiten de controle hebben over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving. De negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waren niet rechtstreeks verwikkeld in het offensief dat ISIS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De PMF rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies. Ook na de militaire overwinning op ISIS blijven de PMF in het Iraakse Zuiden nadrukkelijk aanwezig.

De terroristische organisatie ISIS is in nagenoeg geheel Zuid-Irak afwezig. De activiteiten van ISIS zijn er grotendeels gelimiteerd tot de provincie Babil. Er is slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten toe te schrijven aan de groepering. Deze vinden voornamelijk plaats in en rond de stad Jurf al-Nasr (voorheen Jurf al-Shakhr genoemd), gelegen in het noorden van de provincie Babil, en hebben de leden van de PMF en de ISF als doelwit. Na de herovering van Jurf al-Nasr op ISIS in 2014 is de soennitische bevolking verdreven door sjiiitische milities. De sjiiitische milities die Jurf al-Nasr controleren hebben de stad volledig afgesloten voor buitenstaanders. De oorspronkelijke soennitische bevolking kan bijgevolg nog steeds niet terugkeren naar de stad.

Het geweld in Zuid-Irak is voornamelijk tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter- of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. De Iraakse overheid heeft een Joint Operation Command opgericht om het tribale geweld en het militiegeweld in te dijken. Hoewel de autoriteiten hierbij moeilijkheden ondervinden blijft het aantal burgerdoden beperkt. Het geweld van de sjiiitische milities die in het Iraakse Zuiden actief zijn, is voornamelijk doelgericht van aard. De sjiiitische milities zijn eveneens betrokken in smokkelpraktijken en andere criminele praktijken. Personen die de activiteiten van de milities in de weg staan worden bedreigd en geïntimideerd. Het gebeurt dat dergelijk geweld als tribaal geweld afgedaan wordt, daar de autoriteiten de betrokkenheid van de milities niet durven te onderzoeken.

In Zuid-Irak vinden er eveneens geregeld aanslagen plaats op konvooien van de internationale coalitie door middel van IEDs (improvised explosive devices) en raketten. Doorgaans blijven bij deze aanvallen, die een gevolg zijn van de geopolitieke spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran, burgerslachtoffers uit.

Sinds 2011 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening

waarmee het Iraakse zuiden kampt, aangeklaagd. Net zoals in Bagdad vonden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige anti-regeringsprotesten plaats. De verschillende veiligheidsactoren in Zuid-Irak reageerden met buitensporig, dodelijk geweld op deze protesten. Het uitbreken van de covid-pandemie in maart 2020 en de intrekking van de steun van de Sadristen onderbreekt de protesten tijdelijk, waarna ze in mei 2020 op kleinere schaal hervatten. Ook in 2022 en begin 2023 vonden er in verschillende steden in Zuid-Irak (soms gewelddadige) demonstraties plaats. Hoewel hierbij geregeld gewonden vielen is het dodental dat hierbij werd vastgesteld erg laag. Ook buiten de demonstraties kunnen leiders en activisten het slachtoffer worden van ernstige mensenrechtenschendingen. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

In de EUAA Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in het Iraakse zuiden, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Dhi Qar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Dhi Qar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Dhi Qar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort en nationaliteitsbewijs attesteren uw identiteit die niet in twijfel wordt getrokken. In het medisch attest dat u voorlegde stelt de geneesheer enkel dat hij rapporteert, volgens uw verklaringen, dat u een homoseksueel gedrag heeft, wat uiteraard geen bewijs is van uw seksuele geaardheid, gezien het louter uw eigen verklaringen betreft.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert een schending aan van artikel 1 van de Conventie Van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij betoogt dat de commissaris-generaal de notities van het persoonlijk onderhoud miskent en de meest nadelige interpretatie weerhoudt in de bestreden beslissing.

Hij meent dat hij een nood aan internationale bescherming heeft vanwege zijn homoseksualiteit nu hij een risicoprofiel heeft in Irak, waarvoor hij verwijst naar een artikel van *France culture* van 29 februari 2020. Hij meent dat de problemen die hij heeft gekregen in Irak omwille van zijn geaardheid overeenkomen met de daarin objectieve beschikbare informatie. Hij voegt eraan toe dat homoseksualiteit in Irak steeds rechtelijk bestraft werd, wat volgens hem een vervolging uitmaakt.

Met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn relaas, betoogt hij dat de motieven in de beslissing niet voldoende en niet draagkrachtig zijn. De *protection officer* heeft volgens hem niet alle noodzakelijke informatie verzameld en nagelaten alle elementen in aanmerking te nemen, waarbij hij verwijst naar rechtspraak van de Raad van State.

Hij licht toe dat hij de geboortedatum van A. niet spontaan heeft meegedeeld, maar dat hij, toen de *protection officer* hem vroeg precies te zijn, zijn opmerkingen direct heeft verduidelijkt. Het loutere feit dat een asielzoeker niet spontaan is, betekent volgens hem niet dat de verklaringen niet als vaststaand mogen worden beschouwd. De tegenstrijdigheden tussen zijn verschillende verhoren wijt hij aan de stress die hij had voor zijn verhoor, wat een invloed op zijn verklaringen heeft gehad. Hij wijst erop dat het ongebruikelijk is in zijn cultuur om zich uit te laten over zijn geaardheid en dat het ook de eerste keer voor hem was dat hij dit deed. Hij licht toe dat het in Irak bijzonder moeilijk is om over homoseksualiteit te praten aangezien zowel de wet als de maatschappij ertegen gekant zijn. Volgens hem moet er dan ook rekening gehouden worden met die culturele en wettelijke realiteit bij de beoordeling van zijn verklaringen. Hij verwijst in dit verband naar en conclusie van de advocaat-generaal van het Hof van Justitie en naar een nota van UNHCR uit 2012. Rekening houdend met de context waarin hij is opgegroeid, kunnen zijn soms onnauwkeurige verklaringen over zijn geaardheid begrijpelijk zijn.

Zijn tegenstrijdige verklaringen afgelegd in Kroatië wijt hij aan het gebrek aan rust, druk en levensvoorwaarden daar. Hij meent dat dat element onvoldoende is om de geloofwaardigheid van zijn relaas in vraag te stellen. Hij voegt toe dat hij zich heeft verontschuldigd voor het gegeven dat hij in Kroatië niet zijn echte verhaal had verteld en dat hij heeft uitgelegd dat de levensomstandigheden daar een invloed hebben gehad op zijn wens om daar te vertrekken.

Verzoeker beroept zich nog op het voordeel van de twijfel.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus wijst hij erop dat hij heeft aangetoond dat hij bedreigd werd door sjiiitische milities om zich bij hen aan te sluiten, anders zouden zij hem doden. Sindsdien zou hij het risico lopen vermoord te worden en dus een reëel risico lopen op ernstige schade in geval van terugkeer. Citerend uit de EASO, *Country Guidance Iraq* 2021, wijst hij erop dat de Iraakse autoriteiten niet in staat zijn hem bescherming te bieden. Voor wat betreft de veiligheidssituatie citeert hij uit EUAA *COI Report Iraq, Security Situation* en een artikel van Crisis Watch waarna hij aanstipt dat het risiconiveau van Irak als kritiek werd beoordeeld op datum van 17 januari 2023. Hij wijst erop dat de jihadistische organisatie nog steeds aanwezig is in Irak en hoewel aanvallen door de Islamitische Staat sporadisch zijn, nieuwe veiligheidsincidenten niet uitgesloten kunnen worden. Verwijzend naar informatie van L'info.re en de COI Focus van 26 april 2023 stelt hij dat het regime in Irak repressief is en dat hij er geen bescherming zou kunnen krijgen bij terugkeer. Naast de wetten die zijn seksuele geaardheid strafbaar stellen, zou hij in reëel gevaar verkeren bij terugkeer. Hij wijst er nog op dat *Human Rights Watch* er melding van maakt dat recentelijk een activist werd opgepakt omdat hij op Twitter vreedzaam kritiek uitte op de Iraakse veiligheidstroepen. Bovendien was de Zweedse ambassade nog het doelwit vanwege een demonstratie

die in Stockholm werd georganiseerd en waarbij men van plan was de Koran te verbranden. Verwijzend naar de *Elgafaji* uitspraak van het Hof van Justitie benadrukt hij dat een individuele beoordeling noodzakelijk is. Hij besluit dat hij een kenmerk heeft die tot gevolg heeft dat hij een hoger risico loopt omwille van zijn kwetsbare profiel, namelijk dat van homoseksueel in een homofob land.

3. Nieuwe stukken

Er worden geen nieuwe stavingstukken neergelegd.

4. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

4.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.3.1. Het vluchtrelaas van verzoeker kan als volgt worden samengevat. Verzoeker, vreest vermoord te zullen worden bij een terugkeer naar Irak door zijn familie of stam omwille van zijn seksuele geaardheid.

4.3.2. Middels de bestreden beslissingen weigert de commissaris-generaal aan verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen daar geen geloof wordt gehecht aan zijn relaas. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op wat volgt:

- I) Verzoeker legt geen duidelijke, gedetailleerde, spontane en consistente verklaringen af over zijn relatie met A. en over de ontdekking van zijn geaardheid;
- II) Verzoeker legt geen gedetailleerde en consistente verklaringen af over het incident waarbij hij betrappt werd tijdens seksuele betrekkingen met A., terwijl dit aan de basis ligt van zijn vertrek;
- III) Verzoeker heeft ten aanzien van de Kroatische asielinstanties totaal verschillende redenen aangehaald voor zijn vertrek uit Irak, wat ernstig doet twijfelen aan de algemene geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in België over wie hij is, uit welke context hij komt en waarom hij uit Irak vertrokken is.

4.3.3. Verzoeker beroept zich op zijn homoseksuele geaardheid.

4.3.3.1. Het Hof van Justitie heeft gesteld dat homoseksuelen een sociale groep vormen wanneer ze voldoen aan de twee cumulatieve voorwaarden die daartoe worden gesteld.

Wat betreft de eerste voorwaarde stelt het Hof dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van deze persoon niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele geaardheid betreft dus inderdaad “een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit” dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen.

Wat betreft de tweede voorwaarde blijkt uit de verklaringen van verzoeker en de informatie verstrekt door beide partijen genoegzaam dat homoseksuelen in Iran worden beschouwd als leden van een groep die een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12).

Blijkens de bestreden beslissing wordt er evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid, met name zijn homoseksuele geaardheid.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 8).

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, *Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*, 2018, p. 179). Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten.

Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onaanvaardbaar of strafbaar is gesteld. In die situatie is het de vraag of en hoe de verzoeker zich daaraan heeft aangepast en hoe hij dit heeft beleefd. De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

4.3.3.2. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Iraakse samenleving. Zoals zal blijken, zijn verzoekers verklaringen niet van die aard om zijn homoseksuele geaardheid te ondersteunen.

Verzoeker blijft vooreerst uitermate vaag over de bewustwording van zijn geaardheid die volgens hem gelinkt was aan zijn relatie met A.. Gevraagd die bewustwording toe te lichten, verwees verzoeker meteen naar zijn seksuele betrekkingen die hij had met A. en voegt hij hierbij toe dat hij door middel van spelletjes duidelijk is geworden dat hij op A. verliefd was (NPO I, p. 8-9). Tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud lichtte hij toe dat hij hormonen begon te voelen toen hij 13 of 14 jaar oud was en hij vond dat er iets ontbrak en dat hij geen aantrekking had ten opzichte van vrouwen (NPO II, p. 3). De *protection officer* nodigde verzoeker opnieuw uit om meer te vertellen over wat hij dacht toen hij zich realiseerde dat hij homoseksueel was. Verzoeker kwam echter niet verder dan te zeggen dat het van de almachtige god kwam, hij het niet kan veranderen en dat hij een liefdesrelatie had (NPO II, p. 4). De *protection officer* bleef peilen naar de precieze emoties of gevoelens bij de bewustwording van verzoekers geaardheid en herformuleerde op uitvoerige wijze zijn vraagstellingen. Desalniettemin hield verzoeker vol in het geven van vage verklaringen, die merendeel geen antwoord waren op de geformuleerde vraag. Gevraagd wat hij dacht toen hij ontdekte dat hij homoseksueel was, antwoordde verzoeker dat hij alle emoties verloren is (NPO II, p. 4). Op de zeer concrete vraag wat hij voelde toen hij ontdekte dat hij op mannen viel, antwoordde verzoeker simpelweg: *"ik voelde niets, want het is iets sedert mijn kindsheid"* (NPO II, p. 5). Pas toen de *protection officer* concrete emoties in de mond legde van verzoeker, kwam hij ertoe te bevestigen dat hij bang was (NPO II, p. 6). Hierbij de vraag gesteld of hij nog andere gevoelens had, verwees verzoeker opnieuw meteen naar het feit dat hij graag seks had (NPO II, p. 6). Ondanks er uitgebreid naar bevraagd te zijn, is verzoeker allerminst overtuigend voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid. Hierbij dient eraan te worden herinnerd dat het hebben van seksuele contacten niet volstaat om een seksuele gerichtheid aannemelijk te maken (zie *supra*).

Verzoeker, die verklaart in zijn hele leven slechts één relatie gehad te hebben met een man en dat die relatie op jonge leeftijd is begonnen, namelijk op dertien- of vijftienjarige leeftijd (NPO I, p. 6-7), kan voorts

verwacht worden hieromtrent nauwkeurige en eenduidige verklaringen af te leggen. Dat hij hiertoe niet in staat was blijkt reeds uit zijn opmerkelijke onwetendheid over de verjaardag van zijn partner A. (NPO I, p. 12-13). Ten tweede is verzoeker niet consistent omtrent het begin van zijn relatie met A.. Verzoeker verklaart eerst dat hij vijftien jaar oud was toen hij een relatie had (NPO I, p. 7), om later aan te geven dat hij een relatie had met A. sinds hij dertien jaar oud was (NPO I, p. 9) en om vervolgens opnieuw te verklaren dat hij dertien of veertien jaar oud was (NPO II, p. 7). Dat verzoeker dermate wisselende verklaringen aflegt over de leeftijd waarop hij een relatie met een andere man is aangegaan, vormt wel degelijk een negatieve indicatie van de geloofwaardigheid ervan. Ten derde zijn verzoekers niet consistente verklaringen over het aantal personen dat weet had van zijn seksuele geaardheid opmerkelijk. Bij de DVZ verklaart hij dat niemand iets wist over zijn seksuele geaardheid (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.7 c)), om bij het CGVS plots te verklaren dat hij vier of vijf personen had verteld over zijn seksuele geaardheid (NPO I, p. 11 en 15) om vervolgens tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud dan weer te verklaren dat enkel zijn moeder en twee andere personen op de hoogte waren van zijn geaardheid (NPO II, p. 10-11). In het licht van de door verzoeker geschetste situatie, dat hij niet openlijk kon uitkomen voor zijn anders geaardheid, is het feit dat hij niet eenduidig is over de personen die daarvan weet hebben, zeer nefast voor de geloofwaardigheid van zijn relaas. Het is ten vierde bevreemdend dat verzoeker, gevraagd naar ontmoetingsplaatsen voor homoseksuelen in Nasiriyah, geen informatie kan geven (NPO II, p. 11). Dit is des te opmerkelijker nu verzoeker aangeeft nog andere homoseksuelen in de stad te kennen (NPO II, p. 11) waardoor er redelijkerwijze verwacht kan worden van hem toch meer informatie hieromtrent te kunnen geven. Ten vijfde ondermijnen verzoekers verklaringen over het aantal keren dat hij seksuele gemeenschap zou hebben gehad met A. nog verder de geloofwaardigheid van zijn relaas. Indien verzoeker werkelijk slechts één relatie heeft gehad, kan toch redelijkerwijze van hem verwacht worden hierover éénvoudig te zijn. Verzoeker verklaart eerst dat hij één keer seks had in zijn ouderlijk huis met A. (NPO I, p. 14) om vervolgens, tijdens een tweede onderhoud dat hij meer dan tien keer seks heeft gehad in zijn ouderlijk huis (NPO II, p. 7). Hoewel verzoeker aangeeft dat hij geboren is met vrouwelijke hormonen en zonder mannelijke geslachtsdelen (NPO I, p. 6; NPO II, p. 17), blijft dit een loutere bewering die niet ondersteund wordt door een begin van (medisch) bewijs. Zelfs indien ervan uitgegaan zou worden dat verzoeker bepaalde fysieke kenmerken zou hebben, volstaat dit geenszins om verzoekers anders geaardheid en de vermeende problemen die hierdoor zouden zijn ontstaan, geloofwaardig te bevinden. Ten zesde is het uitermate opmerkelijk dat verzoeker, indien hij een dermate lange relatie achter de rug zou hebben met een jongen, geen diepgaandere verklaringen kan afleggen wanneer hij gevraagd wordt wat de mooiste herinneringen aan zijn partner zijn (NPO I, p. 14). Verzoeker komt immers niet verder dan op zeer algemene wijze te stellen dat hij met hem uit ging en ze gezellig hebben gekletst en er zoveel mooie momenten zijn dat hij niet weet wat te vertellen. Dat hij, gevraagd om de moeilijkste momenten uit hun relatie in Irak, dan weer antwoordde dat hij er geen gehad heeft (NPO I, p. 15), is uitermate bevreemdend nu zijn problemen omwille van zijn geaardheid net de kern van zijn asielrelaas en vrees betreffen. Dit getuigt overigens opnieuw allerminst van enige doorleefdheid wat de geloofwaardigheid van zijn relatie mede fundamenteel ondermijnt

4.3.3.3. Hoewel erkend wordt dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, ontslaat dit verzoeker niet van de plicht zijn relaas zo volledig en correct mogelijk uiteen te zetten, gelet op het feit dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is en de feiten die hiertoe aanleiding hebben gegeven geen details betreffen. Het argument veel stress te hebben gehad tijdens zijn persoonlijk onderhoud doet dan ook geen afbreuk aan deze plicht en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd ter weerlegging van de vaststellingen in de bestreden beslissingen (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377).

4.3.3.4. Verzoekers betoogt dat, gelet op zijn eigen culturele tradities, het niet kennelijk onredelijk is dat hij terughoudend is om over zijn gevoelens te praten. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor het gegeven dat gelet op de Iraakse culturele achtergrond van verzoeker het niet vanzelfsprekend is om over gevoelens te praten en er een zekere terughoudendheid is, kunnen deze vergoelijkningen en excuses in dit geval niet overtuigen. Uit de bewoordingen van verzoekers verklaringen en zoals *supra* geanalyseerd, kan niet afgeleid worden dat verzoeker zijn gevoelens moeilijk onder woorden kan brengen of terughoudend is om over zijn gevoelens te praten, maar wel dat hij geenszins kan duiden op welke wijze zijn homoseksualiteit mede zijn identiteit bepaalt. Het dient te worden herhaald dat de verzoeker onvoldoende nauwkeurige en wisselende verklaringen aflegt over nochtans zeer algemene en voor de hand liggende aspecten van zijn vermeende relatie en homoseksuele geaardheid.

4.3.3.5. Verzoeker laat de concrete motieven in de bestreden beslissing onverlet. Hij meent weliswaar dat hij omwille van zijn homoseksualiteit een risicoprofiel heeft in Irak en dat de problemen die hij hierdoor heeft gekend overeenkomen met de objectieve beschikbare informatie, doch is hiermee niet in staat de

geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen. Voorts geeft hij aan het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing, zonder deze *in concreto* te ontkrachten. Een loutere verwijzing naar algemene informatie is niet voldoende om een persoonlijk risico op vervolging aannemelijk te maken wederom *in concreto* te bespreken en te weerleggen. Hij beperkt zich voorts tot een algemene bewering dat geen rekening gehouden werd met alle noodzakelijke informatie, zonder aan te duiden welke elementen veronachtzaamd werden die een ander licht zouden werpen op de beoordeling die te lezen staat in de bestreden beslissing en die pertinent en draagkrachtig is.

4.3.3.6. Verzoekers verklaringen omtrent het incident dat de expliciete aanleiding vormde voor zijn vertrek uit het herkomstland zijn evenmin aannemelijk daar zij gekenmerkt worden door inconsistenties en vaagheden, zoals op goede gronden wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Verzoeker wist ten eerste niet op welke dag hij en zijn vriend A. betrappt zouden zijn geweest door zijn vader. Gevraagd welke dag het incident gebeurde, gaf verzoeker aan dat het begin van 2018 was (NPO II, p. 13). Hierop verder doorgevraagd in welke maand en dag dit was, antwoordde hij dan weer “het was in september” (NPO II, p. 14). Opnieuw gevraagd meer specifiek te zijn, gaf verzoeker aan dat het in 2018 en in september was maar hij niet weet welke dag het was omdat hij niet schrijft en niet leest en niets weet over data (NPO II, p. 14). Het kan nochtans redelijkerwijze verwacht worden dat dergelijk moment, dat uiteindelijk bepalend was voor zijn ingrijpende beslissing zijn land te ontvluchten, gegrift zou staan in zijn geheugen. Verzoeker biedt voor deze opvallende onwetendheid overigens geen dienstige verschoning. Zo stelt hij weliswaar dat hij niet kan schrijven en niet leest en hij niets weet over data (NPO II, p. 14), terwijl dit ten stelligste klemmt met zijn verklaring bij DVZ niet analfabeet te zijn en tot de zesde graad naar de lagere school te zijn gegaan (AD CGVS, Voorgaand verzoek, Verklaring DVZ 08.10.2020, punt 11) en met zijn verklaring afgelegd tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud, namelijk dat hij tot het tweede leerjaar basisschool heeft gevolgd. Nu verzoeker zelf aangeeft dat het incident met zijn vader plaatsvond twee dagen voor zijn vertrek uit Irak (NPO I, p. 6-7) kan des te meer verwacht worden van verzoeker dit op nauwkeurigere wijze te plaatsen in de tijd. Dat hij dit klaarblijkelijk niet kon, doet ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident. Hierbij komt nog dat verzoeker tijdens zijn eerste onderhoud verklaarde dat zijn vader, nadat hij verzoeker samen met A. betrappt had, gezegd had dat hij hem zou neerschieten en vervolgens zijn wapen ging halen (NPO I, p. 16), terwijl hij tijdens zijn volgende onderhoud geen enkele melding meer maakt van een geweer of een ander vuurwapen (NPO II, p. 15). Ook deze inconsistentie doet de geloofwaardigheid van voormeld incident ten stelligste op de helling plaatsen. Bovendien werd reeds geen geloof gehecht aan de door verzoeker voorgehouden geaardheid en relatie, waardoor dit ook nefast is voor de geloofwaardigheid van het incident dat de aanleiding zou gevormd hebben voor het vertrek uit zijn herkomstland.

4.3.3.7. De motieven omtrent zijn verklaringen afgelegd bij de Kroatische autoriteiten zijn bijkomend en niet determinerend, waardoor de door verzoeker hierop geuite kritiek niet kan leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

4.3.3.8. Uit het geheel van voorgaande blijkt dat verzoekers verklaringen omtrent de bewustwording en de beleving van zijn beweerd homoseksuele geaardheid geenszins getuigen van doorleefde ervaringen en persoonlijke betrokkenheid en dienvolgens elke geloofwaardigheid missen. Uit het geheel van verzoekers vage, algemene, nietszeggende, ontwijkende, oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen, kan nergens enige diepgang, persoonlijke betrokkenheid of affiniteit met de door hem beweerd geaardheid afgeleid worden.

Gelet op voorgaande kan uit verzoekers relaas geen onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit ontwaren. Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen overtuigende argumenten bij die de bovenstaande appreciatie kan doen ombuigen. Daar geen geloof gehecht wordt aan verzoekers voorgehouden geaardheid, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit voortkomende problemen. Zoals reeds aangestipt *supra*, is verzoekers verwijzing naar de gekende homofobe situatie in Irak evenmin dienstig nu verzoeker er niet in slaagt zijn geaardheid aannemelijk te maken.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het formuleren van loutere beweringen, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

4.3.3.9. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, is het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas en hij niet aannemelijk heeft gemaakt Irak te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Verzoeker kan zich bijgevolg ook niet steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Daarmee is dan ook komen vast te staan dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend. Verzoeker kan zich evenmin dienstig beroepen op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de beschikbare landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar hij leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid op het Iraakse grondgebied een reëel risico op de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is het essentieel dat de verzoeker om internationale bescherming zijn herkomst uit de regio waar hij stelt dergelijk risico bij terugkeer te lopen aannemelijk maakt.

Wat betreft een reëel risico op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, c) van de Vreemdelingenwet, wordt de analyse van de commissaris-generaal in het licht van de actuele objectieve landeninformatie die in de bestreden beslissing aangereikt wordt, overgenomen.

Verzoeker betwist niet dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Dhi Qar moet worden beoordeeld.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd in het licht van de beschikbare informatie, waaronder de EUAA *“Country of Origin Information Report Iraq: security situation”* van januari 2022 en de COI *Focus Irak – Veiligheidssituatie* van 26 april 2023. Een lezing hiervan leert dat er actueel in de provincie Dhi Qar geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EUAA *Country Guidance* over Irak van juni 2022 (p. 221), waarin wordt gesteld dat er over het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen in de zin van artikel 15(c) van de Kwalificatieverrichting.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een daglicht stellen.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken om over de grond van het beroep te kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO